

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

elte@naturerhverv.dk + fiskeri@naturerhverv.dk

DATO: 12-01-2012
SAGSNR.: 2011 - 4936
ID NR.: 157157

Høring - forslag til lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)

Ved e-mail af 9-12-2011 har NaturErhvervstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det fremgår, at lovforslaget især er begrundet i et ønske om at sikre fornøden og korrekt sammenkædning af tre EU-forordninger på fiskeriområdet med dansk ret. Advokatrådet er for så vidt enig i, at en sådan sammenkædning er nødvendig, og har ikke bemærkninger til de allerede udstedte forordninger. Advokatrådet finder imidlertid, at det foreliggende udkast til lovforslag på flere punkter giver anledning til bemærkninger af retssikkerhedsmæssig art.

Ad nr. 2 og 3 – forslag om ændring af §§ 5-8 og § 9

Der lægges i forslaget op til, at det skal stå ministeren frit for, hvorledes de i §§ 5-9 nævnte rådgivende udvalg skal sammensættes, og fra hvilke organisationer mv. disse skal udpeges. Dette er i dag lovreguleret, idet det i §§ 5-8 er bestemt fra hvilke organisationer mv. udvalgsmedlemmerne skal rekvireres. Herudover er der en adgang for ministeren til at supplere med andre repræsentanter, jf. § 9, stk. 3. Hvorvidt udvalgene skal sammensættes suverænt af ministeren, jf. forslaget, eller hvorvidt det skal være lovbestemt fra hvilke organisationer medlemmer skal hentes, jf. de nugældende regler, har Advokatrådet for så vidt ikke særlige bemærkninger til. Det bemærkes dog herved, at de praktiske hensyn, som i forslaget anføres til støtte for ændringen, ikke umiddelbart synes at kunne bære en fjernelse af den lovbestemte sikring af repræsentation af en række forskellige interesseorganisationer mv. i de rådgivende udvalg. Disse praktiske problemer kunne løses på anden vis via ændringer i stk. 2 i bestemmelserne §§ 5-8 i kombination med den eksisterende § 9, stk. 3.

Hvis den foreslåede ændring fastholdes, forekommer det under alle omstændigheder ikke retvisende, når det i bemærkningerne anføres, at der alene er tale om en teknisk ændring, og at forslaget ikke indebærer indholdsmæssige ændringer. For de organisationer, som i dag er sikret ret til repræsentation i de forskellige udvalg, synes der således at være tale om en betydelig indholdsmæssig ændring, idet retten til repræsentation bortfalder med de ændringer som fremgår af forslaget. I forslagets nr. 2 lægges der således op til at stk. 2 i bestemmelserne i §§ 5-8 ophæves, således at spørgsmålet om udvalgenes sammensætning herefter ikke længere er lovbestemt, men suverænt overladt til ministeren, jf. forslagets nr. 3 (ændring af § 9).

Hvis de foreslåede ændringer fastholdes bør de tilhørende bemærkninger i forslaget derfor modificeres.

Ad nr. 5 – forslag til nye bestemmelser i §§ 39 a og 39 b

Forslagets § 39 a vedrører inddragelse af fiskerilicenser og § 39 b vedrører inddragelse af retten til at føre fartøj.

Bemyndigelsesadgangen i § 39 a, stk. 1 (og § 39 b, stk. 2), herunder spørgsmålet om klageadgang

Der lægges i forslaget til den nye bestemmelse i § 39 a, stk. 1, op til, at der kan fastsættes regler for tildeling af point, for midlertidig suspension og for permanent inddragelse af fiskerilicensen på baggrund af reglerne i IUU-forordningen. § 39 a indeholder derimod ikke en egentlig hjemmelsbestemmelse til ministeren til at udstede de pågældende afgørelser – hvilket gælder i modsætning til forslaget til § 39 b, hvor en sådan hjemmel er indsat i § 39 b, stk. 1. Baggrunden for denne forskel fremgår ikke klart af forslaget, men det antages, at dette er begrundet i, at den fornødne hjemmel i relation til inddragelse af fiskerilicens findes direkte i forordningerne.

Bestemmelsen i § 39 a, stk. 1, er formuleret som en bemyndigelsesbestemmelse, som ifølge de almindelige bemærkninger skal udmøntes i en bekendtgørelse om de overordnede procedurer for vurderingen af overtrædelsens grovhed. Ifølge bemærkningerne skal det herved sikres, at der i disse sager foretages en konkret vurdering, således at de almindelige forvaltningsretlige principper om forbud mod at sætte skøn under regel og proportionalitetsprincippet iagttages. Disse bemærkninger forekommer meget relevante, da reguleringen af midlertidig og permanent inddragelse af fiskerilicens - som følge af forordningens udformning - skal ske via et pointsystem, hvor der kan være særlig risiko for tilsidesættelse af disse grundlæggende forvaltningsretlige regler. Henset hertil samt til indgrebenes betydning for licensindehaveren bør det overvejes i bestemmelsen at præcisere, at der gives hjemmel til at fastsætte regler om ”konkrete afgørelser” vedrørende tildeling af point, for midlertidig suspension og for permanent inddragelse af fiskerilicensen.

Ifølge de specielle bemærkninger til nr. 15 forudsættes det, at afgørelser om inddragelse af fiskerilicens træffes af NaturErhvervstyrelsen efter delegation, samt at disse afgørelser vil kunne påklages til ministeren (Fødevarerministeriets Klagecenter). Advokatrådet finder, at der i bemyndigelsesbestemmelsen tillige bør være en specifik henvisning til, at der kan fastsættes regler om klageadgang.

Ifølge de specielle bemærkninger skal der ikke gælde nogen klageadgang i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om permanent inddragelse af fiskerilicensen, idet der i disse tilfælde lægges op til, at adressaten kan anmode ministeren om at foranledige NaturErhvervstyrelsens afgørelse indbragt direkte for domstolene, jf. § 39 a, stk. 3, og § 39 b, stk. 3.

Advokatrådet er enig i, at en regel hvorefter ministeren på begæring fra adressaten er forpligtet til at anlægge retssag er retssikkerhedsmæssig velbegrundet. Det forhold, at der lovfæstes en mulighed for en domstolsprøvelse ved ministerens foranstaltning udelukker imidlertid ikke, at der tillige tillægges klageadgang til Fødevarerministeriets Klagecenter for så vidt angår afgørelser om permanente inddragelser. Muligheden for administrativt at kunne klage over disse afgørelser frem for at gå direkte til domstolene kan for adressaten være relevant ud fra tidsmæssige årsager, særligt fordi en administrativ klagesagsbehandling (antagelig) vil være noget hurtigere end gennemførelse af en retssag ved domstolene. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn vil en klage i sådanne tilfælde skulle tillægges opsættende virkning.

Advokatrådet opfordrer derfor til, at det overvejes, at adressaten i sager om permanent inddragelse sikres klageadgang til Fødevarerministeriets Klagecenter, og således at en klage tillægges opsættende virkning. Adgangen til at kræve afgørelser om permanent inddragelse af fiskerilicensen i forslaget § 39 a, stk. 3, vil i givet fald herefter relatere sig til klagecentrets afgørelse (eller evt. således at adressaten selv kan beslutte om NaturErhvervstyrelsens afgørelse ønskes indbragt direkte for domstolene i medfør af en ny § 39 a stk. 3, eller om denne afgørelse ønskes påklaget til klagecentret, hvorefter klagecentrets afgørelse kan søges indbragt for domstolene i medfør af samme bestemmelse).

I relation til bestemmelsen i § 39 b, gør de helt samme overvejelser sig gældende.

Prøvelsesadgang ved domstolene, § 39 a, stk. 3 og § 39 b, stk. 3

I begge bestemmelser foreslås det, at adressaten for ministerens afgørelser om permanente indgreb (licensindehaver, jf. § 39 a, stk. 3, eller fartøjsføreren, jf. § 39 b, stk. 3) inden for en frist på 4 uger kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene ved ministerens foranstaltning. Der lægges i begge bestemmelser op til, at anmodning om sagsanlæg *ikke* har opsættende virkning.

Advokatrådet finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at en anmodning om sagsanlæg ikke har opsættende virkning. Det foreslås derfor, at lovforslaget på dette

punkt ændres, således at en anmodning om sagsanlæg i stedet *tillægges opsættende virkning medmindre retten bestemmer andet*.

Advokatrådet henviser til, at den foreslåede adgang til på administrativt grundlag – inden der har været gennemført en straffesag - permanent at inddrage en fiskerilicens henholdsvis retten til at være fartøjsfører i forvejen er meget vidtgående. Det gælder særligt, da den pågældende herved typisk vil miste adgangen til at udøve sit erhverv, hvorfor disse afgørelser i sagens natur altid vil være af meget indgribende betydning for adressaten. I sådanne situationer tilsiger retssikkerhedsmæssige hensyn, at adressaten har mulighed for at få afgørelsen prøvet ved domstolene forinden indgrebet effektueres, herunder en prøvelse af spørgsmålet om, der i den konkrete afgørelse i fornødent omfang er henset til principperne om ”forbud mod skøn under regel”, proportionalitet og andre almindelige retsgrundsætninger i forhold til det fastsatte pointsystem, jf. herved også det anførte herom i de specielle bemærkninger til nr. 15.

Selv om hensynene bag de pågældende forordninger generelt set er anerkendelsesværdige, synes der ikke her at være tale om så tungtvejende grunde, at disse bør tilsidesætte det konkrete hensyn til en licensindehaver eller fartøjsfører, som står over for at miste sit erhverv.

Umiddelbart synes de i forslaget omtalte EU-forordninger således heller ikke at være til hinder for, at sådanne søgsmål i dansk lovgivning tillægges opsættende virkning. Som anført i de specielle bemærkninger fremgår det således også af art. 93, stk. 2, 3. pkt., i kontrolforordningen (forordning 1224/2009) om pointsystemet for alvorlige overtrædelser, at licensindehaveren skal have ret til at klage i overensstemmelse med national lovgivning. I relation hertil er det efter Advokatrådets opfattelse udgangspunktet i dansk lovgivning, at søgsmål vedrørende afgørelser om administrativ tilbagekaldelse og inddragelse af autorisationer mv. uden samtidig straffesag, tillægges opsættende virkning. Det forhold, at der i fiskerilovens § 37, stk. 6, findes en bestemmelse, hvorefter rekurs er afskåret til fordel for domstolsprøvelse af afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser mv. efter lovens § 36, ændrer ikke herpå. Der kan derimod henvises til det udgangspunkt, som lægges til grund i Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet fra 2005, afsnit 4.3.8 om tilbagekaldelse af autorisationer mv.

Ad nr. 20 – forslag til ny bestemmelse i § 130, stk.8

Om den foreslåede særregel om udvidet dansk straffejurisdiktion i fiskerilovens § 130, stk. 8, bemærker Advokatrådet, at straffelovens almindelige jurisdiktionsprincipper generelt kun bør fraviges, når særligt tungtvejende grunde taler herfor.

Særreglen er i lovforslaget begrundet med, at fiskeriloven som særlov ikke har en jurisdiktionsbestemmelse, der dækker samme målsætning som den almindelige regel i straffelovens § 8, nr. 5. Advokatrådet skal hertil bemærke, at straffelovens § 8, nr.

5, også omfatter særlovsovertrædelser. Begrundelsen sigter muligvis til, at de nævnte EU-forordninger ikke som forudsat i straffelovens § 8, nr. 5, udgør internationale bestemmelser, ifølge hvilke Danmark er forpligtet til at have straffemyndighed. Dette bør dog i givet fald præciseres i bemærkningerne.

Særreglen skal ifølge lovforslaget ud fra en lighedsbetragtning i øvrigt gøre det muligt at retsforfølge eksterritoriale IUU-overtrædelser ud fra samme praksis som øvrige overtrædelser af fiskerilovgivningen. Der skal ifølge lovforslaget således ikke kunne rejses tvivl om den danske efterlevelse af effektivitets- og loyalitetsprincippet over for EU. Advokatrådet skal hertil bemærke, at den foreslåede særregel tværtimod lægger op til en væsentlig forskelsbehandling, eftersom øvrige overtrædelser af fiskerilovgivningen fortsat vil være omfattet af de almindelige jurisdiktionsbestemmelser i straffelovens §§ 6-11.

Lighedsbetragtninger har ganske vist været anført som begrundelse for særregler om udvidet dansk straffejurisdiktion i tidligere lovgivningspraksis. Det bærende hensyn har imidlertid her været hensynet til ligebehandling af danske og udenlandske statsborgere. F.eks. kan nævnes færdselslovens § 134, stk. 5, der for at sikre en ligelig behandling af danske og udenlandske transportvirksomheder skal gøre det muligt at strafforfølge udenlandske chauffører for overtrædelse af bl.a. køre- og hviletidsforordningen, som er begået i udlandet, men konstateres her i landet.

Den lighedsbetragtning, der ligger bag den foreslåede særregel i fiskerilovens § 134, stk. 5, forekommer efter Advokatrådets opfattelse i den sammenhæng atypisk.

Tilsvarende betragtninger kan efter Advokatrådets opfattelse anføres om den foreslåede særregel i fiskerilovens § 143, stk. 2.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Nordensvej 3, Taulo
7000 Fredericia
Tlf. +45 70 10 40 41
Fax. +45 75 45 19 21

H. C. Andersens Boulevard 31
1553 København V
Tlf. +45 70 10 40 41
Fax +45 33 32 32 31

mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

Ministeriet for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri,
NaturErhvervstyrelsen
Att. *Elsbeth Teichert*
Nyropsgade 30
1780 København V

Den 11. januar 2012

Høring – Forslag til Lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (Fiskeriloven)

Hermed fremsendes Danmarks Fiskeriforenings kommentarer til det udsendte forslag til ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (Fiskeriloven).

Danmarks Fiskeriforening har desuden tilladt sig at benytte lejligheden til at fremsætte forslag til en ny § 39, stk.4. hvor det foreslås, at Fiskeriskolen i Thyborøn og Skagen Skipperskole ved direkte ejerskab af undervisningsfartøj til fiskeri kan få tilladelse til erhvervsmæssigt fiskeri.

Indledning

Danmarks Fiskeriforening finder, at indførelse af Kontrolforordningens bestemmelser udfordrer rækkevidden af det danske Retslige Forbehold. Ifølge Danmarks Fiskeriforenings opfattelse er det tydeligt, også af kommentarerne til det udsendte lovforslag, at de foreslåede sanktioner er et ekstra sæt sanktioner besluttet af EU og blot lagt "ovenpå" de eksisterende danske straffelovsbestemmelser. Nu har danske fiskere fået deres helt egen EU straffelov!

Med de bestemmelser, der er indeholdt i Kontrolforordningen, er der efter Danmarks Fiskeriforenings opfattelse ingen mulighed for reel domstolsprøvelse. Kontrolforordningen indeholder bestemmelser om håndhævelse og sanktion ved alvorlige overtrædelser. Hertil kommer at "Alvorlige overtrædelser" er defineret i forordningsteksten. Danmarks Fiskeriforening finder, at disse bestemmelser har overnational karakter, og foreningens medlemmer har ingen mulighed for domstolsprøvelse af de sanktioner der indføres.

Danmarks Fiskeriforening anbefaler som udgangspunkt, at de bestemmelser som findes vedr. indførelse af Kontrolforordningens sanktionsbestemmelser trækkes tilbage.

Danmarks Fiskeriforening kan fuldt og helt tilslutte sig målsætningerne om, at danske fiskere skal overholde de regler og bestemmelser der er gældende for erhvervet, men det er Danmarks Fiskeriforenings opfattelse, at håndhævelse af regler og bestemmelser bør ske indenfor rammerne af de danske straffelovsbestemmelser – det bliver ikke situationen med de sanktioner, der foreslås i henhold til dette lovforslag.

Danmarks Fiskeriforenings bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget:

Bemærkning til § 39. Forslag om ny § 39, stk. 4:

Danmarks Fiskeriforening foreslår følgende tekst:

"Ministeren kan beslutte, at Fiskeriskolen i Thyborøn (Erhvervs Uddannelses Center Nordvest, Thisted) og Skagen Skipperskole ved direkte ejerskab af undervisningsfartøj til fiskeri kan meddeles tilladelse til erhvervsmæssigt fiskeri. Fartøjejerskabet medfører ikke ret til ejerskab af kvoteandele."

Kommentar til forslaget.

Begrundelse for forslaget til ændring af Fiskeriloven er, at der påtænkes en omlægning af fiskeriets lærlingeuddannelse, således at den første korte periode af den 2-årige uddannelse (4-6 uger) bliver praktisk fiskeri i Fiskeriskolens regi. Dette foreslås for at undgå for stort frafald i lærlingeuddannelsens første praktikperiode, hvilket har været til stor gene for såvel elever, som praktikpladser.

Med tilladelse til erhvervsmæssigt fiskeri vil såvel Fiskeriskolen, som eleverne bedre kunne bedømme mulighederne for at gennemføre fiskeruddannelsen.

Det mellem Danmarks Fiskeriforening og Fagligt Fælles Forbund nedsatte lærlingeudvalg anbefaler ovenstående ændring.

Det anbefales endvidere, at Skagen Skipperskole, hvor uddannelserne til Fiskeskipper III og Fiskeskipper I finder sted, får mulighed for tilladelse til erhvervsfiskeri, således at vordende skippere får mulighed for praktisk uddannelse, hvor det måtte skønnes nødvendigt.

Det skal bemærkes, at vi tidligere i Danmark har haft et uddannelsesskib, som havde fiskeritilladelse, nemlig "S1 Lars A. Kruse", hjemmehørende i Skagen.

Med hensyn til tildeling af fisk er det, som angivet i forslaget, ikke tanken at fartøjerne skal have kvoteandele.

Såfremt et uddannelsesfiskeskib ikke har fiskeritilladelse vil det betyde, at fangst skal discards, hvilket ikke skønnes at være et acceptabelt alternativ.

Kommentarer til forslagets § 39 a.

Heri foreslås at Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan fastsætte regler

for tildeling af point, som skal danne grundlag for midlertidig eller permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger.

Kommentar:

Optisk set foreslås, at Danmark nu indfører de regler som EU har indført – reelt har EU besluttet og indført reglerne. Resultatet er, at nu er danske fiskere ligesom andre borgere i Danmark underlagt de sanktionsbestemmelser og straffelovsbestemmelser som gælder for overtrædelse af lovgivning i Danmark – og så er fiskere i modsætning til andre danske borgere underlagt et ekstra sæt EU sanktioner.

Som nævnt indledningsvist finder Danmarks Fiskeriforening ikke, at lovforslaget giver vore medlemmer en reel mulighed for at afprøve sanktionerne ved en dansk domstol.

Disse opfattelser understreges også i kommentarerne til lovforslaget, hvor det bl.a. fremgår:

"Rejsning af overtrædelsessager efter fiskeriloven sker ud fra gældende sanktionsmuligheder, hvortil kommer de nye pointsager..."

Dvs. man har de almindeligt gældende sanktionsmuligheder + de nye pointsager, og videre:

"Som led i denne procedure skal der efter art. 82 i "Kontrollforordningen" ved inspektioner gives oplysning om, at en overtrædelse kan medføre tildeling af point, hvilket skal foretages rutinemæssigt i de tilfælde, en overtrædelse er omfattet af de 12 kategorier for alvorlige overtrædelser".

Dvs. der skal ske rutinemæssig tildeling af point, som rutinemæssigt (Danmarks Fiskeriforenings understregning) giver anledning til faste sanktioner.

I lyset af disse bemærkninger er det svært at have tillid til de efterfølgende bemærkninger i bemærkningerne til lovforslaget, hvor det hævdes, at der ikke bliver tale om skøn under regel.

I bemærkningerne til forslaget finder også en henvisning til proportionalitetsprincippet, hvor det anføres:

"Hertil kommer proportionalitetskravet, der skal lægges til grund for alle afgørelser om tildeling af point efter "Kontrollforordningen", hvorefter retsfølgen ikke må være mere byrdefuld end de lovligt benyttede kriterier for afgørelsen giver holdepunkt for. Især i forhold til afgørelser, der indeholder et element af sanktion over for en borger, har princippet praktisk betydning. Indgreb i retten til at udøve erhverv skal ligeledes begrænses til det nødvendige, og forvaltningens sagligt begrundede indgreb skal således stå i rimeligt forhold til formålet, og et mere bebyrdende indgreb må derfor ikke benyttes, når et mindre bebyrdende indgreb er tilstrækkeligt".

Danmarks Fiskeriforening er helt enig i det anførte princip og i de anførte overvejelser. Men desværre må Danmarks Fiskeriforening konstatere, at de foreslåede sanktioner for overtrædelser er i fuldstændig modstrid med proportionalitetsprincippet.

Der findes allerede sanktioner for overtrædelser af Fiskeriloven. Der er ingen tegn på stigende antal alvorlige overtrædelser af Fiskerireglerne i Danmark, så hvad er begrundelsen for de alvorlige skærpelser af sanktionerne for overtrædelse af Fiskeriloven?

Dertil kommer, at det indgreb der nu foreslås, er det mest alvorlige man overhovedet kan foreslå i forhold til retten til at udøve erhverv, nemlig fratagelse af retten til at udøve sit erhverv. Bemærkningerne til lovforslaget er her endog meget modsætningsfyldt – man har en fornemmelse af, at de alvorlige konsekvenser som lovforslaget kan få, ikke er gået op for forslagsstilleren.

Kommentarer til § 39 a, stk. 2.

Her foreslås at "Afgørelse om permanent inddragelse af fiskerilicensen, jf. stk. 1, kan af fiskerilicensens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal ske inden 4 uger efter at inddragelsen er meddelt".

Kommentar.

Inddragelse af en fiskerilicens er jf. også ovenfor et meget voldsomt indgreb, uanset perioden. Permanent inddragelse betyder, at fiskeren/virksomhedsejeren fratages muligheden for at udøve sit erhverv, men alle de problemer det medfører i form af tab af værdi af produktionsapparat (tab af fiskerilicens følger fartøjet også ved salg), forringede panthaver rettigheder mv.

Inddragelse af en fiskerilicens betyder typisk at fiskefartøjer, dvs. virksomheden/produktionsapparatet tvinges til at ligge stille i den periode, hvor fiskerilicensen er inddraget. Danmarks Fiskeriforening finder generelt, at straffen "inddragelse af licens" alene bør anvendes i undtagelsestilfælde, og har i øvrigt ikke kendskab til andre primære erhverv, hvor straffen for overtrædelse er et generelt produktionsstop.

I lyset af tidligere nævnte proportionalitetsprincip finder Danmarks Fiskeriforening, at det her er relevant at sammenligne med andre erhverv og ønsker på den baggrund oplyst, om der gælder tilsvarende regler for permanent at miste retten til at udøve sit erhverv, fx for landbrugsdrift og/eller for at drive transportvirksomhed. Hvor mange point skal en landmand have, for permanent at miste retten til at drive landbrug? Og hvor mange point skal en vognmand have, for permanent at miste retten til at drive transportvirksomhed?

Som minimum bør der være mulighed for administrativ rekurs med efterfølgende mulighed for domstolsprøvelse i alle sager om inddragelse af fiskerilicens. Dette på grund af indgrebets alvorlige karakter. Ved domstolsprøvelser anbefaler Danmarks Fiskeriforening desuden, at sagerne vil få opsættende virkning, som minimum i sager som handler om permanent fratagelse af fiskerilicenser. Begrundelsen for dette ønske

er, at hvis ikke sagerne får opsættende virkning, så må det antages, at virksomheden alligevel går konkurs. Ingen – eller i hvert fald kun ganske få virksomheder – kan overleve, hvis man skal stoppe al aktivitet i en længere periode på 1 eller 2 år, som en domstolsprøvelse ofte vil tage. Derfor er det helt centralt at indbringelse for domstolene får opsættende virkning – i hvert fald i situationer, hvor der er tale om "permanent inddragelse af fiskerilicens".

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at afgørelse om tilbagekaldelse i medfør af Fiskerilovens § 37, stk. 6 efter de nuværende regler kan indbringes for domstolene, men at det kun sker i relativ få sager. Hertil skal Danmarks Fiskeriforening oplyse, at disse regler har været gældende længe, og derfor er rækkevidden mv. afklaret ved retspraksis. På den baggrund er det naturligt, at der nu er relativt få sager.

Kommentarer til § 39 b.

Her foreslås, at Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan meddele en fartøjsfører forbud mod, at vedkommende midlertidigt eller permanent må føre et fiskerfartøj med fiskerilicens.

Kommentar:

Igen må Danmarks Fiskeriforening undre sig over det dobbelte sanktionssystem for fiskere. Der findes i dag betydelig og mærkbare sanktionsbestemmelser for overtrædelse af fiskerilovgivningens bestemmelser - også for fartøjsførere – nu lægger EU så et lag oveni.

Ikke overraskende lægges der i bemærkningerne op til at følge de sanktioner, der findes i Kontrolforordningens bestemmelser på området. Danmarks Fiskeriforening foreslår, at det bliver muligt at domstolsprøve forbud fra 4 måneders forbud mod at føre fiskefartøj. Og at sagen får opsættende virkning i sager om permanent frakendelse af retten til at føre et fiskefartøj med fiskerilicens. I forlængelse heraf kunne det være interessant at få oplyst, hvilke lovovertrædelser der skal til for at en lastbilchauffør får frakendt sit erhvervskort permanent. Dette blot for sammenligningens skyld.

Med venlig hilsen

Svend-Erik Andersen
formand

Fra: Henning Mørk Jørgensen <hmj@dn.dk>
Sendt: 12. januar 2012 09:09
Til: Elsbeth Teichert (NaturErhvervsstyrelsen); fiskeri
(NaturErhvervsstyrelsen)
Emne: forslag om ændringer i fiskeriloven

Til

NaturErhvervsstyrelsen

NaturErhvervsstyrelsen har sendt ændringer i fiskeriloven i høring med frist den 12. januar 2012.01.12

Ændringerne skyldes primært vedtagelse af to EU-forordninger vedrørende dels "illegal, unreported and unregulated"(IUU) fiskeri og dels om fiskerikontrol og sanktioner. De to forordninger er overordnet set fornuftige og naturfredningsforeningen har ingen bemærkninger til den danske regeltilpasning til disse.

Hertil kommer ændrede bestemmelser om fordeling af de begrænsede kvoter for fiskeri efter laks i de danske vestvendte vandløbssystemer med oprindelige laksestammer. Forslaget betyder at ministeren kan bestemme at kvoten gives til sammenslutninger

af fiskeriberettigede og ikke til enkelte fiskeriberettigede. Det forslag kan DN tilslutte sig, idet sammenslutninger typisk bidrager til arbejdet med forbedringer i vandløbssystemerne til fordel for ophjælpningen af selvreproducerende bestande og optimale gyde- og opvækst-betingelser for bl.a. laksen. Det forekommer derfor både retfærdigt og håndhævelsesmæssigt fornuftigt at kvoter forvaltes i dette regi.

Der er bestemmelser om sammensætning af rådgivende udvalg, som ikke giver anledning til bemærkninger.

Endeligt om ændring af betaling for fisketegn i Finanslov 2012, som jo "øremærker" en forhøjelse af fisketegns-prisen til genopretningssarbejde i vandløbene. Den ændring kan naturfredningsforeningen

naturligvis også tilslutte sig.

Danmarks Naturfredningsforening finder samlet set de foreslåede ændringer fornuftige og har ikke yderligere bemærkninger til ændringerne.

Mvh

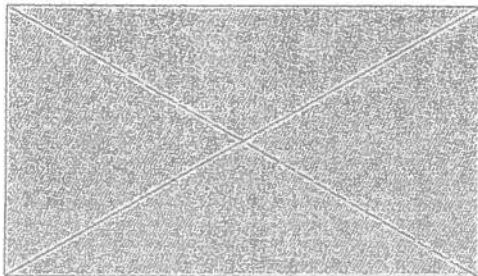
Henning Mørk Jørgensen

sø, å og hav, vandpolitik

Danmarks Naturfredningsforening

Masnedøgade 20 2100 København Ø

+45 3119 3235, hmj@dn.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
elte@naturerhverv.dk

4.

Vingsted, den 10. januar, 2012.

Vedrørende: Høringssvar til ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt, sagsnr. 2011-02217

Danmarks Sportsfiskerforbund er meget tilfreds med, at der nu tages initiativ til at sikre en sammenhængende og bæredygtig forvaltning af laksefiskeriet i de vestvendte vandløb. På trods af en procentmæssig stor fremgang i alle de berørte vandløb, er laksen nemlig stadig truet.

Fremgangen i bestandene skyldes primært sportsfiskernes store indsats med både avls- og udsætningsarbejdet; begge dele udført i samarbejde med og under kyndig rådgivning fra DTU Aqua og DCV. Hele udsætningsprogrammet, som er baseret på den nyeste, tilgængelige viden om laksegenetik, er en fantastisk succeshistorie, som bare ikke bør overskygge det faktum, at mellem 60 og 90 % af smoltudtrækket fra de forskellige vandløb, udelukkende skyldes udsætningerne. Der er således lang vej igen, indtil bestandene er reddet, og der går mange år, før vandløbenes fulde potentiale er opfyldt.

Samtidig foregår der i regi af stat og kommuner – og med store bidrag fra sportsfiskerne – en masse gode restaureringsprojekter, der er forudsætningen for, at de vilde laks kan reproducere sig. Der er imidlertid stadig mange uløste problemer ved en lang række dambrug og opstemninger, men en del af dem bliver forhåbentligt løst i forbindelse med den 132 millioner kr. store vandløbsindsats i 2012-2013, hvor Fiskeplejen bidrager, eller i forbindelse med Snæbelforvaltningsplanen.

Alt dette nævnes for at understrege, at der mere end nogensinde er behov for at sikre, at udnyttelsen af laksebestandene foregår så bæredygtigt som muligt, og at der i mange år fremover vil være behov for en stram regulering af fiskeriet.

Der foregår i øjeblikket et seriøst og biologisk velbegrundet arbejde med at regulere laksefiskeriet i ferskvand i de vestvendte vandløb. Danmarks Sportsfiskerforbund mener ikke, at dette fiskeri, som allerede er baseret på bæredygtige kvoter, er en trussel mod bestandene, idet lystfiskerne kun hjemtager max cirka 15 % af den samlede opgang i de respektive vandløb. Vi bakker alligevel op omkring en revurdering af reglerne, fordi formålet er at sikre de unikke laksebestande. Bestande, der som nævnt, er langt fra at være selvreproducerende og langt fra at optræde så talrigt i vandløbene, at der kan tillades et ureguleret fiskeri.

Netop fordi lystfiskeriet er så godt reguleret, og fordi opgangen i 2011 har vist, at bestandene ikke alle er i fremgang, bør det her nævnes, at andre former for fiskeri, der også påvirker laksebestandene – her tænker vi primært på de fleste former for ruse- og garnfiskeri – bør reguleres ud fra de samme, fornuftige præmisser om bæredygtighed, som lystfiskeriet allerede nu bliver det og i endnu højere grad i fremtiden vil blive.

Danmarks Sportsfiskerforbund er klar over, at der allerede findes bekendtgørelser, der har forbudt hjemtagelse af laks i fjordene og i Vadehavet. Meget tyder imidlertid på, at dels det ulovlige fiskeri og dels den utilsigtede bifangst er et reelt problem, ligesom der stadig mangler en mindst 100 meters bred garnfri zone fra Skallingen og syd på. Et totalt forbud mod overhovedet at omsætte vilde atlantiske laks (og havørred) i Danmark kunne sandsynligvis komme en stor del af det ulovlige fiskeri til livs. Opfordringen er hermed givet videre.

Vi håber også, at vedtagelsen af Fiskeriloven og de respektive bekendtgørelser, der regulerer fiskeriet i laksevandløbene, vil skabe endnu større fokus på og incitament til at få løst især passageproblemerne i alle de store laksevandløb. Hvert eneste vandløb har mindst én eller flere opstemninger, der reducerer potentialet med op imod 100 %, som jo fx er tilfældet i Kongeåen.

Tilbage til det fremlagte lovforslag, der falder fint i tråd med det arbejde, der de seneste ti år er udført for at redde bestandene. I bemærkningerne nævnes nemlig, at man skal yde en

indsats i den lokale fiskepleje for at få del i kvoten, og det er et fantastisk godt signal at sende. Det signalerer meget klart, at ministeren kræver, at alle fiskere skal yde en indsats for at redde bestanden. Denne visionære formulering og hensigten bag udstikker grundlaget for en langsigtet og bæredygtig forvaltning af laksen.

Danmarks Sportsfiskerforbund kan derfor – med få forslag til tilføjelser som følger – støtte op om forslaget, som det er formuleret i § 30, stk. 2.

Vi har følgende forslag til den del af loven, der har med forvaltning af laksefiskeriet at gøre:

Laksehandlingsplanen er helt afhængig af, at der opfiskes vildlaks, som bruges i avlsarbejdet. Bestandene er stadig så små og sårbare, at dette arbejde stadig er en hjørnesten i forvaltningen. De forskellige sammenslutninger og foreninger, som udfører dette arbejde, gør det med glæde og ulønnet.

Vi mener derfor, at det bør sikres, at så længe dette arbejde er en del af en forvaltningsplan, der har til formål at sikre en habitatart, så bør sportsfiskerne tildeles en bemyndigelse, der dels gør det muligt at elfiske på de strækninger, som DTU anbefaler, og som dels gør det muligt for hjælpere at færdes langs vandløbene i forbindelse med elfiskeriet. Det bør ligeledes sikres, at det er muligt at elfiske på de udvalgte strækninger, uden at man skal søge om tilladelse hos samtlige lodsejere.

Til orientering, så giver Fiskeriloven bemyndigelse til at færdes på private jorde, når yngel og større laks skal udsættes (§ 64, stk. 2 i Fiskeriloven). Det bør derfor – med henvisning til laksens status som habitatudpegningsart og med de forpligtelser, det medfører for den danske stat – være muligt at dispensere fra de nuværende meget stramme regler.

Det bør præciseres i teksten i § 30, stk. 2, at kvoten kun kan tildeles, hvis sammenslutningens vand udgør mindst en 1/3 af det fiskevand, hvorfra der må hjemtages laks, og ikke ”det samlede vandsystem”, som der står i udkastet.

Vi mener desuden, at formuleringen ”geografisk sammenhængende”, som også indgår i forslaget, kan give anledning til definitionsmæssige problemer, ligesom det evt. umuliggør tildeling af kvoterne, hvis det viser sig, at ingen af sammenslutningerne kan leve op til kravet. Vi bakker op om forslagets intentioner, idet det vil give en mere biologisk, bæredygtig udnyttelse af kvoten. Vi har desværre ikke et konkret forslag til en ny formulering, der kan gøre det ud for ”geografisk sammenhængende”. Intentionen bag en anden formulering kan evt. forklares i bemærkningerne til lovforslaget.

En forudsætning for at få del i kvoten i dag er, at der findes fiskeriopsynsmænd, godkendt af Fiskerikontrollen, som har adgang til det pågældende fiskevand. Vi mener, at det bør indgå som et af de krav, som ministeren kan fastsætte i forbindelse med vilkårene. Det rette sted at stille det krav er i bekendtgørelsen, men vi nævner det her for at vise, at det ligger os meget på sinde, at håndhævelsen af reglerne bliver så korrekt som muligt.

Et andet element, som nok også hører under bekendtgørelsen, men som er vigtig for forvaltningen af kvoterne, og som vi derfor nævner her, er, hvordan de enkelte sammenslutninger fordeler kvoten på medlemsforeningernes fiskestrækninger. I flere sammenslutninger har det været muligt at fiske kollektivt – hele kvoten er delt ud på den samlede strækning. I nogle tilfælde har det ikke været muligt at nå til enighed, og den situation skaber usikkerhed om forvaltningen. Det har konkret fået enkelte til at udfordre forvaltningsmodellen ved for eksempel at bryde Fiskeriloven. Hvis det slås fast, at præmissen for tildelingen af kvoten er, at man ved uenighed i sammenslutningen tildeler kvoten på baggrund af antal meter vandløbsbred, hvor der må hjemtages laks, kan den slags situationer forhåbentligt undgås i fremtiden.

Vi vil atter slå fast, at vi bakker forslaget fuldt op, og at det sammen med de nævnte tilføjelser giver en rigtig god mulighed for at sikre en fremtidig forvaltningsmodel, der både tilgodeser laks og lystfiskere. Så bliver det ikke meget bedre.

Danmarks Sportsfiskerforbund støtter også forslaget i § 56, hvor det foreslås at hæve prisen på Fisketegnet og Fritidsfiskertegnet. Baggrunden er jo, at uden denne stigning, ville det

have betydet reduktion i blandt andet udsætningerne, rådgivningen med videre. Når stigningen desuden er med til at finansiere en pulje på 132 millioner kr., der de næste to år skal bruges til at skabe bedre forhold for fiskene i vandløbene, kan vi kunne bakke op.

Det er dog meget vigtigt, at præmissen for finansiering af projekterne bliver, at de skal gavne fiskene, fx i form af fri passage og etablering af gyde- og opvækstforhold. Vi vil derfor stærkt anbefale, som vi allerede har gjort gældende på det seneste møde i § 7-udvalget og den 16. november i Fiskeriudviklingsudvalget, at DTU Aqua får indflydelse på, hvilke projekter, der skal finansieres af den nye pulje. De besidder den nødvendige viden og er dermed garanter for, at Fisketegnsmidlerne bruges til det formål, som er defineret i loven.

Sluttelig vil vi foreslå en ændring af lovens § 136, således at krænkelse af fiskeriretten efter § 28, stk. 1, udgår af paragraffen og indgår som en del af de lovovertrædelser, der kan gøres til genstand for offentlig påtale.

Begrundelsen herfor er, at det som oftest er en lokal fiskeriforening, der har erhvervet fiskeriretten i et vandløb hos lodsejerne med henblik på at sikre foreningens medlemmer gode fiskerimuligheder. Langt de fleste lokale foreninger er ganske enkelt ikke i stand til at løfte den økonomiske byrde, som privat påtale af krænkelse af fiskeriretten medfører.

Konsekvensen er, at der opstår anarkistiske tilstande ved vandløbene, hvor ulovligt fiskeri flourer i kraft af, at retten til fiskeri ikke kan håndhæves af den fiskeriberettigede. En sådan situation er en krænkelse af befolkningens retsopfattelse, en krænkelse af lodsejerens ønske om at have ordnede forhold ved sit fiskevand og en krænkelse af foreningernes arbejde for at sikre gode fiskemuligheder for deres medlemmer.

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert

Fiskebiolog

JJ 5.

NaturErhvervstyrelsen
Fiskerikontoret
Nyropsgade 30
1780 København V

Sendt til: fiskeri@naturerhverv.dk

12. januar 2012

Vedrørende høring over udkast til lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2011-112-0494
Sagsbehandler
Marianne Jansteen
Eskesen
Direkte 3319 3228

Ved e-mail af 9. december 2011 har Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, NaturErhvervstyrelsen, anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Datatilsynet forudsætter imidlertid, at persondatalovens bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Med venlig hilsen

Marianne Jansteen Eskesen

6.

Fra: Ejgil Kølback <ejgil@koelbaek.dk>
Sendt: 12. januar 2012 09:41
Til: Elsbeth Teichert (NaturErhvervstyrelsen); fiskeri
(NaturErhvervstyrelsen)
Emne: Bemærkninge til lovforslag i høringsfrist
Vedhæftede filer: Forslag til lov ændring 2012.docx; Forslag til lov ændring 2012.pdf

Hej NaturErhvervstyrelsen!

Hermed mine høringssvar og bemærkninger til lovforslaget til ny fiskeriloven
er vedfæftet.

Med venlig hilsen
Ørre - Sinding Lystfiskerforening
v/ Ejgil Kølback
Foldagervej 8, Ørre
7400 Herning
Tlf. 20682987
ejgil@hedens-lystfiskeri.dk
www.hedens-lystfiskeri.dk

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)

(Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, fiskeplejemidler og vandløbsrestaurering, EU-pointsystem for alvorlige overtrædelser og straffemyndighed for visse eksterritoriale overtrædelser)

Bemærkninger til lovforslag 4 § 30 stk. 2

4. I § 30 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan herunder bestemme, at en sådan tilladelse kun kan gives til en sammenslutning af fiskeriberettigede ved det pågældende vandsystem eller til flere sammenslutninger af sådanne, hvis disse hver især omfatter mindst en geografisk sammenhængende tredjedel af det samlede vandsystem. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om tilladelse og om vilkårene for udøvelsen af fiskeriet samt behandlingen af ansøgninger herom.«

denne paragraf skal helt væk, ministeren skal ikke give tilladelse til at lave samarbejde med en sammenslutning, efter min mening, da retten til fiske er lystfiskeren/lodsejerne, og ikke sammenslutninger og reglen, med at man skal have 1/3 del sammenhængene fiskevand af helle vandsystem er også hel til grin og kun for at der ikke skal opstå en sammenslutning mere i de pågældende vandløb.

Nu er der 2 sammenslutninger ved Storå, så efter forslaget kan ministeren ikke samarbejde med nogle af dem, da ingen af dem har 1/3 af det samlede vandsystem.

Hermed forslag fra mig.

Skal der give en kvote fri til at fange og hjemtage laks, skal den være gælden for alle, det løses nemmest ved at staten (NaturErhvervstyrelsen) laver en side med alle åerne på, så kan man evt. lave en links fra sin egen (forening) og få alle dato fra hjemmesiden, ved at lave en HTML fil, man kan lægge på sin egen side, så er man altid opdateret på hvor mange fiske der er fanget i det på gælden vandløb, har man fiskeriet i flere vandløb, for man bare en HTML fil for hver vandløb, ministerium skal kun kikke på en side for at finde fangstrappen over alle vandløb og foreningerne medlemmer behøver kun at gå på foreningen hjemmeside, og dem der ingen hjemmeside har (lodsejer mm.), kan gå direkte ind på ministeriums hjemmeside.

Ved ikke om man kan sætte det som et krav, at man kun må hjemtage en laks pr. mand m/k, men jeg kender ingen der ikke frivillig vil gå med til det.

Man kunne evt. opdele et evt. kvote i 3, for at sprede fangsten over helle sæsonen 1/3 del i april og maj, 1/3 del i juni og juli og den sidste 1/3 del i august, september.

Jeg ved godt, at man altid kan snyde med fangstdatoen, men syntes det var vær at prøve, at det ikke kun skal være forårslaksen der bliver fanget, og at der er en kvote når turisterne kommer.

4. I § 30 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. og skal være offentlig tilgængelig på NaturErhvervstyrelsen hjemmeside, hvor ind rapporteringen også skal forgå.

NOTAT

Til NaturErhvervstyrelsen (Fødevareministeriet), Naturstyrelsen (Miljøministeriet) og fiskeriberettigede (grundejere og lystfiskerforeninger)

Vedr. Ens regler for fiskeri i alle danske laksevandløb

Fra DTU Aqua, Institut for Akvatiske Ressourcer 20. december 2011
Finn Sivebæk & Anders Koed FS/tik
J.nr.: 11/00391

4.3 Hvor skal de nye fiskeregler gælde?

Reglerne for laksefiskeri gælder for de områder af vandsystemet, som af DTU Aqua er defineret som laksefiskevand. Imidlertid er der også behov for at forvalte andre arter af laksefisk efter bæredygtige principper. Derfor vil det være gavnligt, om de beskrevne initiativer udbredes til at dække *hele vandsystemer* frem for alene de områder i vandløbene, der er defineret som laksefiskevand. Dette vil også forenkle det samlede regelsæt.

Lokalt bør sammenslutningerne af lystfiskerforeninger og lodsejere ved de enkelte vandløb ikke lave særregler, som fører til yderligere komplikation og modarbejder intentionen om i fremtiden at have et ensartet og relativt simpelt regelsæt gældende for alle landets laksevandløb.

Nye initiativer bør indarbejdes ved revision af den samlede bekendtgørelse, som regulerer området. For at skabe fleksibilitet og mulighed for løbende at indarbejde ny viden vil det være hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen højst løber 2 år ad gangen.

De søer, der er en del af vandsystemerne, bør være friholdt for reglerne beskrevet i *Laksebekendtgørelsen*, således at der kan foregå et regulært fiskeri efter søfisk.

For hvert vandsystem bør det beskrives, hvor i vandsystemet der reelt kan foregå et fiskeri efter laks. Alene derved kan kvoten fordeles på de strækninger, hvor det er realistisk og hensigtsmæssigt at fange laks.

Lystfiskernes fangstrapporter udgør en vigtig kilde til information om laksefiskeriet og bestandene af laks i de danske vandløb. Det er derfor afgørende, at man også i fremtiden bevarer den allerede velfungerende og obligatoriske indrapportering på fangede og genudsatte laks. Obligatorisk indrapportering bør indtil videre gælde alle vandløb, hvor Fiskeplejen 28 finansierer udsætning af laks, men bør som udgangspunkt også omfatte de af laksevandløbene, der på et tidspunkt (forhåbentlig) udvikler sig til at være selvreproducerende og da ikke længere vil have behov for udsætninger af laks.

Hermed forslag fra mig.

Jeg mener ikke man skal frede en å et halvår, de steder hvor der i realiteten ikke kan fanges laks, vi har den alm. fredningstid som gælder for de forskellige fiskearter, det har altid virkede og er ikke den enlige årsag til de forskellige fiskearternes tilbagegang i vandløbet. Der bliver fanget så lidt fisk i vandløbet om vinteren at folkesundheden og den natur oplevelse man for om vinteren ved at gå med sin fiskestang, bør veje tungt i denne afgørelse. Man vil jo lave en beskrivelse af det enkelte vandløb, hvor det reelt kan foregå et fiskeri efter laks. Det er nemt at tegne i på kortet over fiskevand som Naturstyrelsen bør lave (se side 1 under: **Hermed forslag fra mig**) Derved har fiskerikontrollanterne også overblik over hvor der må fiskes om vinteren, da de kun skal kikke på en hjemmeside, men alle åerne lagt ind.

Med venlig hilsen
Ørre-Sinding Lystfiskerforening
v/Ejgil Kølbæk
Foldagervej 8, Ørre
7400 Herning
2068 2987
ejgil@hedens-lystfiskeri.dk

Elsbeth Teichert (NaturErhvervstyrelsen)

7.

Fra: Erland Petersen <erlandpetersen@ofir.dk>
Sendt: 12. januar 2012 14:41
Til: Elsbeth Teichert (NaturErhvervstyrelsen); fiskeri@naturhervv.dk

Ang. lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt!

Ved de foreslåede ændringer i lovforslaget under stk. 2.2.2. Bør man huske på at man forhindrer man små foreninger, lodsejer og andre fiskeberettigede chancen for at fange og hjemtage en laks hvis KVOTEN er givet til den store fiskeforening.

HVAD med forenings friheden i danmark???

Og hvad med retten til at hjemtage en fisk fra egen brink?? (lodsejer) skal man så tvinges til at være medlem af en forening man måske ikke sympatiser med???

Som lille forening laver vi et stort arbejde for fiskeplejen omkring vores åer, i 2011 har vi med tilladelse fra kommunen udlagt adskillige 100 m3 gydegrus og er klar her i det nye år at udlægge ca. 140 m3 gydegrus. Men som lille forening får vi ingen rettigheder omkring lakse kvoterne aligevel???

med venlig hilsen

Erland Petersen

sekretær i Ørre Sinding lystfiskerforening.

Fra: Elsbeth Teichert (NaturErhvervstyrelsen)
Sendt: 10. januar 2012 08:53
Til: fiskeri (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: Bemærkninger til ændring af lov om fiskeri

Fra: Gert Mikkelsen [<mailto:terne8@stofanet.dk>]
Sendt: 10. januar 2012 07:00
Til: Elsbeth Teichert (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: Bemærkninger til ændring af lov om fiskeri

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)

(Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, fiskeplejemidler og vandløbsrestaurering, EU-pointsystem for

alvorlige overtrædelser og straffemyndighed for visse eksterritoriale overtrædelser)

Bemærkninger til lovforslag 4 § 30 stk. 2

4. I § 30 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan herunder bestemme, at en sådan tilladelse kun kan gives til en sammenslutning af fiskeriberettigede ved det pågældende vandsystem eller til flere sammenslutninger af sådanne, hvis disse hver især omfatter mindst en

geografisk sammenhængende tredjedel af det samlede vandsystem.

Ministeren kan endvidere fastsætte regler om tilladelse
og om vilkårene for udøvelsen af fiskeriet samt behandlingen
af ansøgninger herom.«

Jeg mener, at kravet om en sammenhængende 1/3 af det samlede vandsystem er en forkert formulering.

Da det gælder laks, må det være 1/3 af den del af åsystemet, hvor der reelt kan fanges laks i den periode, hvor der er åbent for fiskeri, der skal til for, at en sammenslutning kan få en laksekvote. Dette mener jeg underbygges af følgende bemærkninger på side 15, til lovforslaget.

Ministeren kan efter det foreslåede stk. 2 fastsætte regler
om tildelingen af laksekvoten. Det vil blive fastlagt, at i tilfælde,
hvor laksekvoten tildeles til mere end én sammenslutning
i det enkelte vandsystem, vil antallet af de laks, der tildeles
den enkelte sammenslutning, blive tilpasset den del af
kvoten, som skønnes at kunne landes på den del af vandsystemet,
som den enkelte sammenslutning omfatter. Der er
således ikke nødvendigvis tale om, at en sammenslutning,
der omfatter en tredjedel af den geografiske udstrækning af
vandsystemet, får tildelt en tilsvarende del af kvoten. Der
kan ved den skønsmæssige fordeling af kvoten blive tale om
en anden fordeling, hvis den pågældende sammenslutning
f.eks. omfatter et område, hvor der kun i meget begrænset
omfang findes fangstmodne laks i den periode, hvor der er
åbnet for fiskeri. Dette vil bero på den biologiske vurdering,
der ligger til grund.

Hvis der fremsættes krav om, at sammenslutninger skal have sammenhængende vand, så vil

der i Ribe Åsystem ikke kunne laves nogen sammenslutning, der råder over 1/3 samlet vand. End ikke den nuværende sammenslutning lever op til det krav, derfor mener jeg, at geografisk sammenhængende skal udelades, sådan at 1/3 af vandet er nok. Dette giver også mulighed for, at de forskellige foreninger i Åsystemet, selv kan vælge, hvilken sammenslutning de vil være medlem af, da jeg anser det som en selvfølge, at sammenslutningerne skal være åbne for alle.

Af følgende bemærkninger på side 14, til lovforslaget

Den foreslåede ændring indebærer alene en målretning,

således at det i lovtæksten præciseres, at ministeren kan fastsætte,

at laksekvoter ikke kan tildeles enkelte fiskeriberettigede,

men kun til en sammenslutning af fiskeriberettigede

for det pågældende vandområde. Ved en "sammenslutning

af fiskeriberettigede" forstås typisk en forening, hvis medlemmer

har ret til fiskeri ved det pågældende vandsystem, jf.

lovens § 28, herunder f.eks. grundejere og fiskeriforeninger.

Det vil være op til sammenslutningen at administrere laksekvoten

i overensstemmelse med de til tilladelsen fastsatte

vilkår.

Fremgår det, at laksekvoter ikke kan tildeles enkelte fiskeriberettigede. Set i det lys må det være mod fastsatte vilkår når sammenslutningerne efterfølgende på egen hånd, uddeler laksekvote til enkelte fiskeriberettigede, som det er praktiseret i Ribe Å. Der er sågar blevet handlet med laks indbyrdes i SU for Ribe Å. Ligesom fiskeretejere, der ikke har 2,5 km eller derover, er udelukket fra at må hjemtage laks, upåagtet at de er medlem af sammenslutningen.

Med venlig hilsen

Gert Mikkelsen

Ternevænget 8

6760

Ribe